

ایران‌شناسی

ویژه پژوهش در تاریخ و تمدن و فرهنگ ایران و زبان و ادبیات فارسی

دوره جدید

با آثاری از :

یوسف امیری	صدرالدین الهی
داریوش ثقفی	سلیمان بهبودی (برگزیده ها)
محمد ربوی	محسن حافظیان
منوچهر ستوده	سید حسین رضوی برقعی
علی اصغر سعیدی	سید جعفر سجادی
بیژن شاهمرادی	ابوالقاسم سهیلی
محمد علی طالقانی	محمد رضا شفیعی کدکنی (برگزیده ها)
جلال متینی	مجdal الدین کیوانی
	بیژن نامور

ایران‌شناسی

ویژه پژوهش در تاریخ و تمدن و فرهنگ ایران
و زبان و ادبیات فارسی

دوره جدید

مدیر

جلال متینی

نقد و بررسی کتاب

زیر نظر: حشمت مؤید

بخش انگلیسی

زیر نظر: ویلیام ال. هنری، دانشگاه پنسیلوانیا

هیأت مشاوران پیتر چلکوسکی، دانشگاه نیویورک

جلال خالقی مطلق، دانشگاه هامبورگ

راجر سبوروی، دانشگاه تورنتو

حشمت مؤید، دانشگاه شیکاگو

مشاوران متوفی ذبیح الله صفا، استاد ممتاز دانشگاه تهران

محمد جعفر محجوب، دانشگاه تربیت معلم تهران

مقالات معرف آراء نویسنده‌گان آنهاست.

نقل مطالب «ایران‌شناسی» با ذکر مأخذ مجاز است. برای تجدید چاپ تمام

یا بخشی از هر یک از مقالات موافقت کتبی مجله لازم است.

نام نامه‌ها به عنوان مدیر مجله به نشانی زیر فرستاده شود:

The Editor: Iranshenasi

P.O. Box 1038

Rockville, Maryland 20849-1038, U.S.A.

تلفن: (۳۰۱) ۲۷۹-۲۵۶۴

فکس: (۳۰۱) ۲۷۹-۲۶۴۹

بهای اشتراک:

در ایالات متحده امریکا، با احتساب هزینه پست:

سالانه (چهار شماره) ۷۵ دلار، برای دانشجویان ۶۵ دلار، برای مؤسسات ۲۰۰ دلار

در خارج از امریکا، هزینه پست هوابی افزوده می‌شود:

کانادا ۲۴ دلار، سایر کشورها ۴۸ دلار

فهرست مندرجات

ایران شناسی، دورهٔ جدید

سال بیست و پنجم، شمارهٔ چهارم، زمستان ۱۳۹۲

بخش فارسی

ست را

۵۹۸	از عهدنامهٔ ترکمانچای تا قطعنامهٔ آتش بس	جلال متینی
۶۰۳	شورای امنیت	
۶۲۱	پور فرخزاد سردار ستاره شناس (۲)	محمد علی طالقانی
۶۳۲	داستان آفرینش و معنای زندگی در ادیان ایرانی (۱)	بیژن نامور
۶۴۸	آیا خیام فیتزجرالد همان خیام نیشابوری است؟	مجdal الدین کیوانی
۶۵۵	از آن تیرماه تا این تیرماه	صدرالدین الهی
۶۷۰	به یاد رفتگان و دوستداران	سید جعفر سجادی
۶۷۶	کتابخانهٔ استاد مینوی	علی اصغر سعیدی
	رازی پژوهیهای ابوروحان بیرونی (۱)	سید حسین رضوی
۶۸۰		برقعی
۶۹۶	مردان بختیاری، بخش چهارم	بیژن شاهمرادی
۷۰۲	اسلامی شدن علوم پزشکی	محمد ربوبی

برگزیده

۷۰۵	تمامِ موتیف «کوزه گر» در شعر خیام	محمد رضا شفیعی
۷۱۰	کشف جادهٔ ابریشم با دوچرخه	کدکنی
۷۱۱	[جاده‌ای به نام «ابریشم» هرگز وجود نداشته است]	شهرام زارع
۷۱۳	[آماده کردن کاخ گلستان برای تاجگذاری رضاشاه]	منوچهر ستوده
۷۱۴	[امامزاده ناصرالدین شاهی]	سلیمان بهبودی
۷۱۵	[ادای احترام به کریم خان زند]	

سازمان اوقاف ایران

۱۲۷ هزار موقوفه، ۱۵۱ رقمه، ۱,۲۰۰,۰۰۰ بقעה،

و ۱۰,۰۰۰ امامزاده در ایران وجود دارد.

۷۱۶ ۳۳ پیامبر واجب التعظیم در ایران مدفونند

نحوه بررسی کتاب

داریوش ثقفی

*Two Treatises – Two Streams, Treatises from
the Post-Scholastics Era of Persian
Writings on Music Theory, Edited,
Translated into English and Annotated by
Mehrdad Fallahzadeh*

۷۱۹

فارسی پایه و میانه، نوشته سعید یوسف با همکاری

۷۲۴

هایده ترابی

۷۳۰

یوسف امیری، محسن نقد «دستور زبان فارسی معاصر»، نوشته ژیلبر لازار

حافظلیان

۷۴۵

زرین کوب و نقد ادبی، نوشته ایرج پارسی نژاد

جلال متینی

گلگشته در آثار فارسی

۷۵۲

معزفی ۸ کتاب و مجله

ج.م.

نامه‌ها، مقالات از نظر ا

۷۶۴

مسعود رفیع، بیژن نامور

فهرست مقالات فارسی، سال بیست و پنجم

بخش انگلیسی

ترجمه خلاصه مقاله‌های فارسی به انگلیسی

فهرست مقالات انگلیسی، سال بیست و پنجم

علی اصغر سعیدی

کتابخانه استاد مینوی*

در تکمیل مطالب مندرج در شماره ۳ سال ۱۳۹۱ آن مجله، در باب شرح حال و خدمات ارزنده فرهنگی زنده یاد استاد مجتبی مینوی، قرار شد من نیز شمۀ ای از اطلاعات خود را در ارتباط با کتابها و کتابخانه آن استاد کم نظیر، به آگاهی خوانندگان ارجمند آن مجله گرامی برسانم. از دوست یک اشارت، از ما به سر دویدن.

استاد مینوی به سائقۀ علاقه فراوانی که به فرهنگ و ادب ایران زمین داشت، تعداد بیست و پنج هزار جلد از کتابهای نایاب و ارزنده را، اعم از نسخ خطی یا چاپی، و به زبانهای مختلف درباره فرهنگ و تاریخ ایران، همچنین مقدار قابل توجهی فیش های علمی و میکروفیلم، از اطراف و اکناف جهان جمع آوری کرده و همه را با نظم و ترتیب خاص در خانه خود، برای استفاده دائم نگهداری می کرد. خانه استاد در زمینی به مساحت چهارصد و

* در «برگزیده های شماره ۳ سال ۲۴/ ایران شناسی (پائیز ۱۳۹۱)» دو مقاله نقل کرده بودم، یکی از خانم ماه منیر مینوی با عنوان «یادنامه ای از مجتبی مینوی، نکته هایی نوشته از زندگی او»، دیگری از آقای مهدی غروی با عنوان «درباره استاد مینوی، آقای علی اصغر سعیدی که در آن هنگام در امریکا بودند، پس از مطالعه این دو مقاله روزی به من گفتند درباره کتابخانه استاد مجتبی مینوی، به حیث سمتی که در آن هنگام در ایران داشتم، اطلاعاتی دارم که ممکن است موجب تکمیل نوشته های خانم ماه منیر مینوی و آقای مهدی غروی درباره کتابخانه استاد مینوی شود از ایشان تقاضا کردم لطفاً آن را مرقوم بفرمایند تا برای آگاهی علاقه مندان در ایران شناسی چاپ شود. گفتند پس از مراجعت به ایران، با مراجعته به اسناد مختلف مقاله کوتاهی می نویسم و برای شما می فرمسم. از ایشان تشکر کردم. آقای سعیدی به وعده خود وفا کردن و مقاله «کتابخانه استاد مینوی» را که در آذرماه سال ۱۳۹۲ نوشته اند، برای بنده فرستادند، با سپاسگزاری از ایشان.

سی و پنج متر مربع، - واقع در خیابان شمیران قدیم، کوی سعدی، پلاک ۸ - که از سوی روانشادان دکتر یحیی مهدوی، دکتر اصغر مهدوی به تملک ایشان درآمده و با نقشه ساختمانی مرحوم مهندس محسن فروغی، اختصاصاً به منظور استقرار یک کتابخانه مدرن ساخته شده بود.

استاد برای این که این منابع بی همتا، مورد استفاده و مراجعت عموم اهل تحقیق قرار گیرد، در تاریخ ۲۷/۱۰/۲۵۳۵ تصمیم گرفت با نوشتن نامه ای به وزیر فرهنگ و هنر، تمامی این گنجینه ارزنده را به «بنیاد شاهنامه» اهدا کند. اما برای تصاحب آن کتابها و منابع رعایت دو شرط راضوری دانست:

۱ - تمامی آن کتابها و اسناد الزاماً باید در همان خانه که به نام همسرش بود، حفظ می شد.

۲ - استاد دکتر یحیی مهدوی، استاد اصغر مهدوی، استاد ایرج افشار و علی رضا حیدری از سوی مقام وزارت به اعضای هیات امنای آن کتابخانه منصوب می شدند.
روانشاد استاد دکتر محمد امین ریاحی - که خدمات برجسته شان در عرصه آموزش و پژوهش توسعه فرهنگ هرگز فراموش شدنی نیست - در آن موقع ریاست بنیاد شاهنامه را به عهده داشت با توجه به ارزش معنوی و مادی چنان مجموعه ای علاقه و اصرار داشت که برای اجتناب از هرگونه گزند و دستبردی به کتابها، هر چه زودتر آن خانه خریداری و در اختیار وزارت فرهنگ و هنر قرار گیرد. اما در بودجه بنیاد شاهنامه چنین اعتباری موجود نبود. موضوع را با من، - که علاوه بر داشتن مسؤولیت دبیرکلی هیأت امنای کتابخانه های عمومی کشور، مجری طرح احداث و تعمیر و تکمیل کتابخانه ها در سراسر کشور نیز بودم - در میان گذاشتند. در آن سالها، طبق مقررات، مجری طرح می توانست با نظر کارشناسان دفتر فنی، میلیون ها تومان برای احداث و تکمیل کتابخانه ها خرج کند، اما مجاز به خرید خانه آمده، یا زمین برای احداث کتابخانه نبود. زمین مورد نیاز را معمولاً شهرداریها یا اشخاص خیر در اختیار این اداره کل می گذاشتند. چون سال به پایان می رسید و ما فرصت احداث ساختمان کتابخانه نداشتیم، از اعتبارات مصوب ما برای خرید چنین خانه ای مبلغ کافی باقی بود، اما استفاده از آن در چنین موردی بر خلاف مقررات تلقی می شد. با وجود این، دل به دریا زدم و گزارشی به شرح زیر - فتوکپی آن ضمیمه است - به عنوان مقام وزارت و با قید فوریت به حضورشان تقدیم کردم:

«به قرار اطلاع، استاد علامه شادروان مجتبی مینوی - که با کمال تأسف روز ششم بهمن ۱۳۵۵ به رحمت ایزدی پیوست - کتابخانه شخصی خود را که حاصل سالها زندگی پر

بار و نتیجهٔ یک عمر عشق و علاقه این دانشمند کم نظری به مطالعه و تحقیق و جمع آوری کتابهای خوب کمیاب بوده، به منظور استفاده عموم علاقه مندان، به وزارت فرهنگ و هنر اهداء نموده است. نظر به این که استقرار چنین کتابخانه ارزنده‌ای که ارزش تقریبی کتابهای آن به موجب اظهار نظر سه نفر از اعضای هیأت انتخاب کتاب [دیرخانهٔ هیأت امنای کتابخانهٔ عمومی کشور] استاد عباس زریاب خوبی، استاد محمد امین ریاحی و استاد محمد ابراهیم باستانی پاریزی، که عیناً از لحاظ مبارک می‌گذرد، بین ۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال تا ۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (ده تا پانزده میلیون تومان به قیمت سی و هفت سال پیش) برآورد گردیده است...

استدعا دارد در صورت تصویب، اجازه فرمایید خانهٔ شادروان مینوی که نقشهٔ آن توسط یکی از مهندسان معروف ایرانی، آقای مهندس محسن فروغی برای کتابخانه تهیه و ساختمان آن با استفاده از شیوه‌های اصیل معماری ایرانی منحصرأ برای کتابخانه ساخته شده است، خریداری و به عنوان یک کتابخانهٔ عمومی تحقیقی با نام «کتابخانهٔ عمومی استاد مینوی» برای مراجعه و استفادهٔ کلیه اهل علم و تحقیق دایر گردد...» خوشبختانه وزیر وقت فرهنگ و هنر علاقهٔ وافری که به توسعه و ترویج فرهنگ ایرانی داشتند، با هر پیشنهادی که از جزای آن سودی به این منظور می‌رسید، همواره نظر موافق نشان می‌دادند. در این مورد هم علاوه بر اعلام موافقت، بلافاصله برای تسريع انجام دادن این معامله دستور لازم صادر نمودند.

برای خرید املاک از سوی دولت، در آن سالها مقررات چنین ایجاب می‌کرد که ابتدا کارشناسان ادارهٔ کل ثبت از محل بازدید کرده و با در نظر گرفتن معیارهای موجود، بهای قطعی آن را تعیین کنند. این کارشناسان، با توجه به ارزش معاملاتی آن روز، قیمت خانه را مبلغ ۲۴,۱۰۳,۰۰۰ ریال برآورد کردند که بلافاصله از محل اعتبارات احداث کتابخانه‌ها تامین گردید. اما همسر آن مرحوم، چون با مشتری مشتاق و دست و دل بازی رو به رو شده بود، به هیچ وجه حاضر نشد خانه اش را کمتر از ۳۵,۰۰۰,۰۰۰ ریال بفروشد. در هر حال چون فرصت از دست می‌رفت، وزارت فرهنگ و هنر توانست به هر ترتیبی بود از محل دیگر اعتباری در حدود ۱۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال تأمین و با پرداخت آن رضایت خانم را جلب کند. به این ترتیب مقدمات خرید خانه فراهم گردید و ما به سرعت دست به کار شدیم، آقای ابراهیم اسدی حسابدار دیرخانهٔ هیأت امنای کتابخانه‌های عمومی کشور از سوی این دیرخانه رسماً مأموریت یافت در تاریخ ۲۹/۱۲/۱۳۵۲ در دفترخانهٔ شمارهٔ ۲۵ تهران حاضر شده و سند انتقال آن گنجینهٔ گران قیمت را به وزارت فرهنگ و هنر (کتابخانه‌های

عمومی) امضا کند.

گفتنی است این کتابخانه، که بعد از انقلاب، زیر نظر پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، وابسته به وزارت علوم اداره می شود، از نکته نظر دیگر نیز حائز کمال اهمیت و ارزش ویژه ای است. آن استاد گرانقدر، تقریباً بسیاری از کتابها را سطر به سطر با دقیق شگفت انگیزی خوانده و نظریات خود را صریحاً در حاشیه کتابها یادداشت کرده است. در ضمن مجموعه ای از فیش های با ارزش از خود به یادگار گذاشته است که برای اهل تحقیق منابع بسیار قابل استفاده ای است.

پنج سال پیش، یکی از دوستان کتاب شناس که به مدیریت آن کتابخانه منصوب شده بود، ضمن گفتگوی تلفنی خبر داد که استاد در حواشی کتاب سفرنامه اورسل مطالبی نوشته است. چاپ اول این کتاب را، در فروردین ماه سال ۱۳۵۴ حضور ایشان تقدیم کرده بودم. علاقه مند شدم با اشتیاق کتاب را بیننم. تقریباً در تمامی صفحات اثر قلم آن مرحوم مشاهده می شد و در صفحه عنوان هم، در کنار عبارت «ترجمه علی اصغر سعیدی» مرقوم فرموده بودند: «از جمله مترجمین بسیار خوب و دقیق و صحیح نویس ماست. مرحبا!»

زنده یاد استاد دکتر زریاب خویی
می گفتدند «اگر کسی از نوشتة آدم تعريف
کند، آدم خیلی خوشحال می شود».
به خصوص که آن کس استاد باریک بین و
سخت گیری همانند روانشاد استاد مینوی
باشد، که به استاد ستیه‌نده شهرت داشت.
روانش شاد، یادش همواره گرامی باد.

ع. ا. سعیدی

تهران

۱۳۹۲/۰۲/۲۵

سَفَرْنَامَهُ اُرْسَل
۱۳۵۴ءِ خَرَبَرَانِ
وَ مَسْرَيْهِ
عَلَيْهِ حَمْدَهُ وَ شُكْرَهُ

۱۸۸۲ میلادی

از

ارنست اورسل

ترجمه
علی صغری‌عیدی
در
کتابخانه ملی ایران
آیینه
سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران